

AMERIKA KAKVU NE POZNAJEMO

Prigodom gostovanja CELEBRANT SINGERS iz SAD

Koncem mjeseca studenog 1981. g. boravila je u Zagrebu kroz dva tjedna ekumenska grupa mladih kršćana iz SAD — »CELEBRANT SINGERS«. Obilaze svijetom i naviještaju Isusa Krista, njegovo spasenje i evanđelje kroz pjesmu i glazbu. Radi se o jednom profesionalnom vokalno-instrumentalnom sastavu od 21 člana, sve mladi između 20 i 30 godina. Boraveći u Zagrebu obišli su sve veće Crkve, u nekima su i po dva puta održali svoje nastupe bilo pod misom ili nakon nje.

Sudeći po efektu koji su proizveli kod publike, napose kod mladih vjernika, mora se priznati da je ovo bio pravi duhovni događaj za Zagreb koji ovako nešto još nije vidio. Do sada smo o Americi navikli imati drugačije pojmove: dolari, biznis, visoki standard, rafinirano potrošačko društvo, kauboji, kriminal, droga itd., uglavnom sve što nam servira film, televizija i ostala sredstva društvenog pripočivanja. Međutim ovi mladi su nam pokazali drugo lice Amerike, kakvo većina od nas do sada nije poznavala.

Tko su Celebrant Singers?

Osnovao ih je prije pet godina Jon Stemkoski, katolik, poljskog podrijetla. Središnjica im je u Kaliforniji. Postoje dvije ovakve grupe koje usporedno djeluju. Kad ih prvi put ugledate pred vama je grupa mladih Amerikanaca koji se po vanjštini ništa ne razlikuju od svojih vršnjaka diljem svijeta. No kad ih malo bolje upoznate, kad ih više puta čujete i s njima razgovarate, kad prisustvujete njihovom »koncertu« (no oni ne vole da se njihov nastup zove »koncert«), ostajete iznenađeni, zadivljeni, gotovo zapanjeni: zar je moguće da ima ovakvih mladih ljudi i to još u Americi, iz koje smo navikli da nam stižu samo dolari i idoli potrošačkog društva, ali jedva što moralno dobro i ispravno.

Prvo čime vas osvoje jest njihova vrhunski kvalitetna pjesma i glazba. Ovakvo savršeno izvođenje

modernih duhovnih pjesama uz popratne instrumente (električne orguljice, gitara, trube, flauta, violine, bubnjevi) navikli smo slušati samo s ploča. No to je samo vanjština jer će vas oni odmah ispraviti: »Ni-smo došli održati koncert. Pjesma i glazba jesu za nas samo sredstvo da vam navijestimo Isusa Krista, njegovo spasenje, njegovo evanđelje.« I da to nisu prazne riječi uvjerit ćete se već prvi put kad ih slušate. Promatrajući ih i s njima razgovarajući mogli smo uočiti nekoliko temeljnih duhovnih svojstava koji leže u osnovi njihove privlačnosti i njihova uspjeha kod publike.

U čemu je njihov čar?

Najprije vas iznenađuje njihova duboka i čvrsta vjera u Boga i njihovo uvjerenje da Bog vodi njihove živote. Ali ne samo to. Iz njih upravo isijava ljubav prema Bogu, prema Isusu, koju žele i na vas prenijeti. I iz ljubavi prema Kristu spremni su da vrše njegovu volju koju shvaćaju na ovakav način: obilaziti svijetom i naviještati evanđelje. A to nije jednostavno. Traži se mnogo žrtve, odricanja, spremnosti na skroman život, na neizvjesnost. Obično su 11 mjeseci na putovanju, bez komoditeta što pruža stabilno mjesto, s vrećom za spavanje pod rukom ako ne nađu odgovarajući smještaj. Dnevno znaju izvesti i po više koncerata. (U Zagrebu su za dva tjedna imali 22 nastupa!)

Zadivljuje vas kako mole i kako vjeruju u moć molitve. Molitva je sastavni dio njihova pjevanja. Prije svakog nastupa se mole! Dirljivo ih je bilo gledati kako su sabrani i zadubljeni u molitvu i za vrijeme samog izvođenja programa!

I kad doznate da sve ovo što čine rade dobrovoljno, bez ikakva bilo materijalnog ili drugog interesa, onda njihovo svjedočanstvo djeluje doista uvjerljivo. I posljednja točka kojom obično završavaju svoj program dolazi kao kruna oduševljenju onih koji ih gledaju i slušaju: razidu se svi po dvorani, pjevaju pjesmu *Ljubim te ljubavlju Gospodnjom* i nastoje se sa svakim rukovati milo ga gledajući. Time i njihova usmena svjedočanstva o promjeni koju je Isus izveo u životu svakog od njih postaju uvjerljivija kao i sve ostale njihove lijepe riječi o Bogu, o Isusu, našem spasenju, o smislu života, evanđelju, kojima su isprepleli svoj nastup.

Posljednji dan svoga boravka posjetili su sestre majke Terezije, svi zajedno, i zadržali se s njima u razgovoru. Željeli su čuti njihova svjedočanstva da se učvrste i ohrabre u svome apostolatu. Ostavili su im za poklon suvišak novca od dobrovoljnih priloga kojima su namirili troškove svoga boravka u Zagrebu!

Ispratili smo ih na kolodvoru (otišli su vlakom, ne avionom, za Atenu i odatle će natrag kući) s riječima: Dodite nam svakako opet na godinu! Vlak je odjurio, a mi se vratismo kući zahvalni Bogu što nam ih je poslao, ali i razmišljajući ozbiljno o svemu što nam je Bog preko njih rekao.

Božidar NAGY